

Sensiz Bıraktın

– Mustafa Kara · 03 Mart 2016

Bu sabah kızıl şafak gibi yüreğim
Adeta yangın yeri
Aşklar mı zamansız bitiyor yoksa biz mi?
Aşktan, benden, senden
Kısaca sevdaya dair her şeyden kuşkulaniyorum
Yüreğimde ki yangınlar bir avuç ateşe dönüyor
Koynumda taşıyorum küllerinden arta kalan ağır hüznüleri
Ve zehirli dumanları
Sen diye nefes nefes içime çekerken
Gözlerim ufukta düşünüyorum!

"Bulutların üstünden yere çakıldım sayende "dediğim zaman
"Tutunmasını bilseydin" demiştin ya...
Oysa sen beni ilk önce yüreğinden bıraktın,
Sonra bakmaya doyamadığım ve kıyamadığım gözlerinden
Sıra beyninin her bir hücreğine gelmişti
Onu da yaptın bir çırpıda silip attın
Çünkü yüreğinde, gözlerinde, beyninde başkası vardı artık...

Şimdi...
Şimdi de ellerimi bıraktın!
Senden başka hiç kimsenin dokunmasına izin vermediğim ellerimi...
Sen beni bensiz ve sensiz bıraktın...

İşte böyle!
Sen benim yüreğimi, gözlerimi, ellerimi bıraktın ya
Bende Yusuf misali dipsiz bir kuyuya düştüm.
Hiç bir kervanın yolu düşmedi ki
O karanlık kuyudan çıkarsın
Sudan çıkmış balığa döndüm
Nefes alamaz sensiz yaşayamaz oldum...

Elimi kolumu nereye koyacağımı bilemedim,
Sen benim sadece ellerimi, gözlerimi, yüreğimi bırakmadın.
Ruhumun gidasını, havamı, suyum da kesip ölüme mahkûm ettin

Sen beni bensiz ve sensiz bıraktın...

Oysa defalarca söylemiştim;
"ne olur ellerimi, gözlerimi, yüreğimi bırakma
Uçurumlardan yuvarlanmama izin verme"
"Bana baktığın gibi kimseye bakma" diye
Ama sen beni bensiz ve sensiz bıraktın...

Ya hep kal, ya da gidince sakın geri gelme, dayanamıyorum dedim.
Kürkçü dükkânı hesabı gidişlerinin dönüşleri oldu
Ne gitmelerin bitti ne de gelmelerin!
Her gidişin bir,
Her dönüşün bin yaraladı...

Nedendir bilmiyorum,
Bu kadar yaralamana izin verişim.
Tek bildiğim;
Sen beni bensiz ve sensiz bıraktın.
Önce yüreğinden,
Sonra gönlünden ve gözünden attın
En sonunda da hiç acımadan
Aramıza tel örgü çekip ellerimi bıraktın...

Mustafa KARAAHMETOĞLU
01.03.2016